

Dia 1

Waarmee kunnen wij het koninkrijk van God vergelijken en door welke gelijkenis kunnen we het voorstellen?

Even vergeten wat je weet van het antwoord van Jezus zelf.
Even zelf je fantasie gebruiken en een beeld verzinnen.

Voor Gods koninkrijk. Die nieuwe werkelijkheid, God alles in allen. De hele wereld eindelijk weer een paradijs. Geen criminaliteit meer. Geen ziekenhuizen meer nodig.
De vijanden het land uit. Weg met de Romeinen. De euro gered. Je huis afbetaald.
De baan van je leven.
Dat is allemaal het koninkrijk van God.
Geen wapenindustrie meer.
Geen luchtvervuiling.
Uitgestorven diersoorten worden weer waargenomen.
Je rechterhand doet het weer.
God in het middelpunt. Je leven een en al aanbedding.
Een nieuwe grondwet, op christelijke grondslag.

Dat. Het Koninkrijk van God.

Verzin daar eens een goede vergelijking bij! Een leeuw. Een staatsbanket. Een goed geslaagde vredesconferentie. Een bloeiende tuin, verzin eens iets.

Die vraag doet denken aan de oproep van Jesaja in hoofdstuk 40: 18: met wie wil je God vergelijken, hoe is hij uit te beelden?

Ja, dan is het antwoord: elke vergelijking schiet te kort. God is altijd groter dan je denkt. Kijk naar de sterren. Hij is degene die ze tot leven en licht geroepen heeft. God is altijd groter dan je denkt.

Oké. En dan nu het koninkrijk van God.
Waar zullen we het mee vergelijken?

Luister naar wat Jezus je voor vergelijking meegeeft.

Dia 2

Het is een zaadje, van 1 mm.
En je moet het in de grond gooien.

Dia 3

Het koninkrijk van God begint altijd kleiner en onooglijker dan je denkt.
Het koninkrijk van God is: een stukje gebroken brood.

Het is niet wat wij hier even zullen maken.

Het is een boer die zaait.

En daarna?

Dan gaat hij naar bed. En hij staat op. En doet zijn ding, maar ondertussen ligt dat zaad in de akker. Dag in dag uit.

Je staat er bij en je kijkt ernaar.

En je snapt hier hoe het gebeurt. Maar het gebeurt, terwijl wij in bed liggen.

En als het klaar is, dan komt de oogst.

Snap je wat dit voor jou betekent?

Je zaait. Je vertelt anderen wie Christus is. Je leeft het voor.

En verder? Verder niks. Je gaat door met je leven. En God moet het eigenlijke werk doen.

En hij doet het. Terwijl jij slaapt.

Het koninkrijk van God, dat gigantische project van hem. Weet je wat het is?

Zaaien en loslaten en afwachten.

God doet zijn werk.

En voor je het weet is de oogst daar.

Snap je het, zegt Jezus. Als je het nu zelf met iets zou mogen vergelijken, wat zou je dan voor beeld kiezen?

Ik kies voor een zaadje. Een heel klein zaadje, zo'n mosterdzaadje.

Veel kleiner dan een tuinboon, of een sperzieboon.

Beetje overdreven gezegd: het kleinste van alle zaden op aarde.

En je gooit het nog weg ook, in de grond. Weg.

Dat is het koninkrijk van God. Zaaien en sterven.

Dat is Christus. Een gewoon mens. Vatbaar voor ziekten, en voor de dood.

En hij sterft, en hij wordt begraven zoals wij onze geliefden begraven.

Zo kwetsbaar. Zo niks voorstellend. Een kruis.

Maar wacht even en je ziet een plant tevoorschijn komen, een struik, een tuingewas, die je boven het hoofd groeit.

En het begon met zo'n onooglijk zaadje.

Dat is het koninkrijk van God.

Met Christus sterven aan jezelf.

Nee zeggen tegen je zelf.

De minste zijn.

Niet met grote woorden schrijven als levensmotto: ik heb nu eindelijk voor mezelf gekozen.

Maar: jezelf inleveren, aan het eind komen met jezelf.

En dan merken op Gods tijd dat er vrucht groeit.

Het koninkrijk van God begint altijd kleiner dan je denkt.

Het begint niet in Den Haag, niet in Washington, Het begint niet Damascus, of bij de Verenigde Naties. Het begint hier, aan tafel: mijn lichaam, mijn bloed. Gestorven en begraven. Een zaadje.

Een mosterdzaadje. Klein maar let op, wat er uit tevoorschijn kan komen.

Dia 4

Ik was laatst bij waar Abraham de mosterd vandaan haalt, misschien ken je het wel, de mosterdfabriek, museum in Eenrum. Mijn Bijbelvaste zwager was diep teleurgesteld om te horen dat een mosterdzaadje eigenlijk een stuk groter is dan allerlei zaadjes die hij kende, en bovendien dat de mosterdplant niet een boom is, zoals het in Matteüs 13 staat in de oude vertaling: het wordt een boom.

Hoe kan dat nou? Het staat toch in de bijbel?

Dia 5

Mag je denken dat Jezus misschien als timmermanszoon niet zo veel kaas gegeten had van mosterdplanten? Lijkt me stug. Hij zal ze toch hebben zien groeien.

Moeten we het woord dat normaal met boom vertaald wordt, dan maar vertalen met stuik, zoals de NBV doet in Matteüs 13? Zou kunnen.

Nog zo'n vraagje: kun je in een mosterdplant een nestje bouwen? Houden vogels wel van die kruidige planten? Zijn de takken wel stevig genoeg? Of moet je ipv in de schaduw nestelen vertalen: in de schaduw schuilen?

Of verlaat Jezus hier het veld van de tuinbouw, en overdrijft hij met opzet de grootte van deze plant om daarmee duidelijk te maken dat deze plant van Gods rijk in werkelijkheid echt een grote boom is, groter dan de hoogste eik, omdat het begin weliswaar minuscuul is en haast onzichtbaar maar het resultaat alle verwachtingen overtreft?

Of kende men in die tijd een ander type mosterdplant, forser dan wij nu kennen?

Ik weet het niet precies.

Wel zie ik dat hij belooft dat zijn rijk ruimte geeft aan allerlei vogels van diverse pluimage, om te nestelen, om in de schaduw te zitten. Zijn rijk geeft schaduw, geeft ruimte, geeft rust.

Dia 6

Al zou je dat in het begin niet zeggen.

Vaak ben je weer terug bij af. In je eigen leven. Als kerk,
Als kerk in Europa en Nederland. Er zit weinig groei in.

Ik ben blij met deze gelijkenis: het zit 'm niet in het formaat. Ik laat me zaaien.

Ik ga me niet op getallen verkijken en op groeicurves.

Ik wil dicht bij Christus blijven. Ik wil mijn nestje bouwen in de boom die hij is.

En mijn eigen plannen en idealen begraven.

Ik wil hem eten en drinken die zijn leven gaf.

Amen.